

2. MSZYCA (6) *sb f*

sg *G mszyce* (1). *♦ A mszycę* (2). *♦ L mszycy* (1). *♦ pl [G mszyc.] ♦ A mszyce* (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Aug. od „msza”; tu pogardliwie o mszy katolickiej (w tekstach różnowierczych) (6) : A mychmy im tu dzwonili/ kádzili/ fwieczki ftáwiáli/ y mšzyce náymowáli. RejAp 54, 136v; CzechEp 286, 424; [ktorzy [księža] ná to bywáią wftáwiani áby mieli moc ofiárowác fwoie Mšfycy zá żywe y zá vmárle. ZacWyzn 52v; gdyby [księža] byli potrzebni dla mšfyc. ZacWyzn 53].

Zwrot: »mszycę odprawić« (1): że [Sylwester II] vmrzeć nie miał/ ážby pierwey w Ieruzálem mšzycę fwą odpráwił. CzechEp 424.

*Wyrażenie: »kanon mszyce« (1): A kanon záś wielki ich [katolików] mšzyce rzecz przeciwną twierdzi/ mowíac iż ofiáruią (*facrofanctum corpus et fanguinem filij*) našwiétfze ciáło y krew fyná Božego. CzechEp 193.*

AKtt